

KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK Niezależny

Rok założenia 1840

nr 31 (13318)

Sobota, 14 lutego 1998 r.

cena 1 Lt

WALENTYNKI - ŚWIĘTO ZAKOCHANYCH KOCHA, LUBI, SZANUJE

Litewska tradycja świętowania Walentynki liczy sobie zaledwie kilka lat. Można powiedzieć, że na Litwę Walentynki przywędrowały razem z komputerem. Nie są więc to czasy romantyczne. Nie ma dzisiaj trubadurów, śpiewających serenady pod oknami ukochanych, zastępujących ich biznesmeni z komórkami. Często uczucia idą w parze z rozsądkiem, nawet wyrachowaniem. Dla niektórych Walentynki są też okazją do zarobienia pieniędzy.

Najokrutniejszy walentynkowy interes ubił (w dosłownym tego słowa znaczeniu) Al Capone, który 14 lutego 1929 roku rozstrzelał w pewnym chicagowskim garażu siedmiomiosobowego kierownika gangu Bugsy Morana (sławna: „Masakra w

dniu Świętego Walentego”). Ten sukces pozwolił mu opanować wszelkie dochody płynące z gangsterskiego biznesu miasta Chicago i okolic.

Niezły biznes w tym dniu rozkręcają kwiatarnie i sklepy z zabawkami. To tam znajdziemy czerwone serca, papierowe balony w kształcie serc, sercowate złociste pudełka przedcednej roboty, uśmiechnięte słonki, miszeczki z napisem „I love you”. I wszystko się sprzedaje. Nowością są serca, które mówią. Po naciśnięciu słyszemy skrzeczenie „I love you”.

Amerikanizujemy się coraz szybciej, więc, tak jak za Atlantykiem, komercyjny wymiar tego

święta będzie z każdym rokiem wyraźniejszy.

Odrzućmy jednak na bok te zbyt realistyczne wywody i spójrzmy na to święto z lepszej strony. Przecież to Święto Zakochanych i dziś tylko Oni się liczą. Spójrzmy tylko, jak wypiekano nasze miasto. Z witryn sklepów manią kolorowe serduska, które przypominają o wyjątkowości tego dnia. Spójrzmy też na siebie samych, na przechodniów na ulicy, zobaczymy ilu jest zakochanych w Wilnie. Rzeczywiście „Zakochani są wśród nas”.

Większość z nas oczekuje, że ten dzień będzie wyjątkowy, czego z całego serca swoim Czytelnikom życzy redakcja „Kuriera Wileńskiego”.

(Dokończenie na str. 5)

Wczoraj w kościele św. Jana w Wilnie wystąpiła Orkiestra Wojska Polskiego im. Stanisława Moniuszki. Koncert wyznaczony był dla uczniów i młodzieży akademickiej miasta. Fot. Marian Paluszkiwicz

G. Żemkalnis rozpoczął pracę w przedstawicielstwie Światowej Wspólnoty Litwinów

W mieszczącym się w gmachu Sejmu przedstawicielstwie Światowej Wspólnoty Litwinów w piątek oficjalnie do pełnienia swych obowiązków przystąpił nowy przedstawiciel zarządu Światowej Wspólnoty Litwinów Gabrielius Żemkalnis. Do Wilna przybył on w czwartek po południu.

Zamieszkały w Australii, brat przewodniczącego Sejmu Vytautasa Landsbergisa, G. Żemkalnis jest również wiceprzewodniczącym zarządu Światowej Wspólnoty Litwinów.

Ta wspólnota, zrzeszająca Litwi-

nów zamieszkałych w różnych państwach świata, swoje przedstawicielstwo na Litwie utworzyła w roku 1991. Pierwszym przedstawicielem wspólnoty został Litwin z Kanady Petras Lukoszevicius, drugim - Juozas Gaila. Zastąpił go 69-letni G. Żemkalnis.

Nowy przedstawiciel zarządu Światowej Wspólnoty Litwinów uczęszczał do kowieńskiego gimnazjum „Ausra” wspólnie z nowo wybranym prezydentem Valdasem Adamkusem. Obaj uczestniczyli w antynazistowskim podziemiu.

Następny numer „KW” ukaże się we środę, 18 lutego br.

Sentencja dnia
Zakochani są ślepi,
ale może to dla nich
lepiej...
Anonim

Uroczystości 16 Lutego

W obchodach wezmą udział prezydenci Polski i Łotwy

Na obchody 80 rocznicy Aktu 16 Lutego w Wilnie przybędą prezydenci dwóch sąsiednich państw - prezydent Polski Aleksander Kwaśniewski i prezydent Łotwy Guntis Ulmanis, informuje ELTA.

Przywódcy obu państw w poniedziałek wezmą udział w uroczystościach przed Domem Sygnatariuszy, w uroczystym wieczorze w Teatrze Opery i Baletu oraz w przyjęciu, które zostanie wydane w Urzędzie Prezydenta.

Przewidyuje się, że A. Kwa-

śniewski w Wilnie spotka się z prezydentem-elektem Litwy Valdasem Adamkusem, jak również przewodniczącym Sejmu Vytautasem Landsbergisem i premierem Gediminasem Vagnoriusem.

Jeszcze w poniedziałek wieczorem przywódcy Polski i Łotwy odjadą do domu. Na uroczystości 80-lecia Aktu 16 Lutego w Wilnie zaproszony był również prezydent Estonii Lennart Meri, ale nie będzie mógł przybyć z powodu pilnych spraw.

W Domu Sygnatariuszy

16 Lutego, w dniu 80 rocznicy Odrodzenia Państwa Litewskiego, po raz pierwszy święto odbędzie się w restaurowanym jeszcze Domu Sygnatariuszy. Uroczystość w historycznym miejscu, gdzie podpisany został Akt 16 Lutego o odrodzeniu państwa, reżyseruje znany reżyser teatralny Eimontas Nekrošius. Uroczystość z Domu Sygnatariuszy w stolicy nadawać będzie Telewizja Litewska.

I chociaż trwają jeszcze przygotowania do święta, a jego scenariusza nie podaje się do wiadomości publicznej, ELTA poznała już niektóre szczegóły uroczystości. Jednym z akcentów ceremonii będzie wpisanie się przywódców kraju do Księgi Honorowej Państwa w pokoju, w którym podpisany został Akt 16 Lutego. Ta księga, jak poinformował jej autor Gediminas Laszas, wykonana została według przechowywanej w zbiorach Biblioteki Akademii

Nauk Księgi Katedralnej z zapisami z lat 1650-1938. Nowa Księga Państwa ma skórzaną oprawę z wizerunkiem Pogoni, na jej pierwszej stronie wydrukowany jest tekst Aktu 16 Lutego z podpisanymi sygnatariuszami.

Planuje się, że w Księdze Państwa 16 Lutego złożą podpisy ustępujący prezydent Algirdas Brazauskas, prezydent-elekt Valdas Adamkus, przewodniczący Sejmu Vytautas Landsbergis i premier Gediminas Vagnorius.

Następnie przywódców państwa na zdjęciu w stylu retro ma utrwalić fotografik Saulius Pauksztys.

Do ludzi, zebranych przed Domem Sygnatariuszy, prezydent i przewodniczący Sejmu przemówią z balkonu na piętrze, a z balkonu drugiego piętra świąteczne salwy oddadzą żołnierze specjalnego oddziału kompanii honorowej.

(Dokończenie na str. 2)

POLSKIE LINIE LOTNICZE - POLISH AIRLINES

Dogodne połączenia z Wilna przez Warszawę do:

Aten,
New Yorku,
Chicago,
Los Angeles,
Pekinu,
Istanbulu,
Tel Awiwu.

Wilno, tel. 26-08-19.

budimex S.A.
PRZEDSTAWICIELSTWO W WILNIE

- OFERUJE USŁUGI
BUDOWLANO - REMONTOWE
- 100 - PROCENTOWA
GWARANCJA JAKOŚCI

Nasz adres:
Wilno, Pylimo 8

Tel. 61-24-53
22-35-39
Fax. 61-52-89

KREDYT BANK PBI
SPÓŁKA AKCYJNA

DEPOZYTY W LITACH

3 mies. - 7,0 %
6 mies. - 7,3 %
12 mies. - 7,6 %

Liejkytkos g. 3/1, 2600 Vilnius
tel. 79-10-71, fax 79-10-79

ZNAJ WILNĘ
71 24 103 8 PBI

Codziennie

wiadomości sportowe
z błędnego Nagano

Przed 10 laty Dzień narodzin ZPL - 5 maja 1988 r.

Datę tę przypominała mi zbliżająca się 200. rocznica urodzin Adama Mickiewicza. Zbierając materiały do książki o wieszczu, wertowałem stare roczniki „Czerwonego Sztandaru”, i po zmianie jego tytułu nieco „młodsze” - „Kurier Wileński”. W „Cz. Sz.” z dn. 25 października 1988 r. natrafiam na reportaże pt. „W nowogródzkiej stronie”. Jego autorzy - Danuta Werowska i Henryk Mażul, kor. „Czerwonego Sztandaru” relacjonowali: „Jakby żył Wincenty Kadłubek, imprezę, o której mowa poniżej, nakazałby z pewnością opisać w kronikach epokowym gęsim piórem, maczanym w paletę szczerzoliwoty barw październikowych, jakie towarzyszyły tej ponadkilometrowej kolumnie 35 autobusów i krociu aut osobowych. Była to maksymalisticzka poświęcona zbliżającej się dacie - 190 rocznicy urodzin Adama Mickiewicza.

16 października br. drogami śladami Wielkiego Rodaka o wczesnym poranku z wileńskiej Lipówki wyruszyło dobre ponad tysiąc uczestników - młodzieży szkolnej i dorosłych wilnian i mieszkańców okolic podwileńskich...

Tę pionierską wycieczkę (wierzmy, że stanie się tradycyjną) zorganizowała sekcja krajoznawcza Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie,

organizatorzy mądrze się pokierowali, żeby w ten sposób podzielić się bogactwem swych serc z młodzieżą, za co im wielkie dzięki. Wymarzona pogoda ukoronowała całość. Jestem pełna wrażeń i dumy, że tak wiele można zacerpnąć na nowo z poety” - tyle Teresa Sokotowa. „Inicjatywa godna pochwały, dająca duchowe bogactwo i warta dalszego kontynuowania - z wnioskiem, aby zazerwować na przyszłość jakiś środek lokomocji dla tych nie mających własnych samochodów lub nie mogących sobie ich załatwić” - Nella Pilecka. „Ogromne wrażenia! Wzniosły nastrój, tyle nas dużo Polaków naraz. Zawsze pojedziemy na każde takie wycieczki, oby były częściej” - głosy młodzieży.

Dokonałimy tego spotkania z wielką Poezją wspólnie i każdy intymnie. Może niejedno do swego sztabucha wpisał po powrocie pierwsze słowa wziętane, może podzielił się z czystą kartką swoimi nowo narodzonymi uczuciami, głęboką tajemnicą własnego odkrycia... A może tylko dobrze odpoczął na łonie nowogródzkiej ziemi, czegoś serdecznego się dowiedział, coś przypomniał zapomnianego. Tak czy owak, najważniejsze, że nie był obojętny i wziął udział w tej wspólnej, nieco zaimprovizowa-

kiewiczowski i zapisało się w historii jako dzień założenia Związku Polaków na Litwie. Stało się to 5 maja 1988 r. Tego dnia w ówczesnym Wileńskim Instytucie Pedagogicznym (obecnie Uniwersytet Pedagogiczny) grupa inicjatyw-

powstałej organizacji, znaczące wydarzenia w jej życiu, np. przebieg obrad I Zjazdu Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie. W sali Domu Prasy oraz w sali konferencyjnej „Kuriera” (mieliśmy taką do nie-

Zachował się materiał ikonograficzny, który był zamieszczany na naszych łamach i dzisiaj stanowi historię ZPL. Są to m.in. zdjęcia z poświęcenia sztandaru: Zarządu Głównego ZPL (fundator sztandaru Oddział Olsztyński Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej) i Zarządu Miejskiego ZPL w Wilnie (fundator - firma „Kolmex” z Warszawy).

Zacząłem od Mickiewicza i Mickiewiczem zakończyć, a dokładniej na temat jego daty jubileuszowej. Refleksja pochodzi z dwutygodnika „Znad Wilni” (1995.10.1-15): „... w czasie, kiedy w związku z zbliżającą się 200-senną rocznicą urodzin A. Mickiewicza na świecie organizowane są różnorodne przedsięwzięcia, należałoby pomyśleć, w jaki sposób przybliżyć, szczególnie młodzieży, miejsca związane z wieszczem. W tym Nowogródek, wszak odległość nie jest znowu tak duża i 140 kilometrów drogi dałoby się jakoś pokonać. Tylko kto tym się dziś zajmie?”

Być może warto powtórzyć maksymaliczka sprzed 10 laty, poświęcając ją rocznicy powstania ZPL.

Jerzy SURWIŁO
Fot. archiwum

a jej szczęśliwym pomysłodawcą był gorący wielbiciel Wielkiego Adama Ryszard Maciejkianiec.

„Pierwszy postój w Bieniakoniach. Odwiedzenie miejsca spoczynku tej, która była dożgonnym natchnieniem poety (na zam. u dołu zdjęcia: przy grobie Maryli). Przy nim stają dwie dziewczynki w strojach krakowskich, płytę pokrywają kwiaty. Nastrój wzniósłości udziela się wszystkim. Swójskie uchu strofy własne recytuje Michał Wołoszewicz. O Maryli, o Nim, o Nich. Dużo i plastycznie. Serdeczne brawa słuchających.

Łza się niejednemu ze wzruszenia w oku zakręciła z pewnością, gdy biorąca udział w wycieczce radiowa dziennikarka z Krakowa Teresa Siedlarowa zapala dwa białe-czerwone znicze. „To od Adama, spoczywającego w kryptach na Wawelu” - mówi...”

Dalej autorzy reportażu razem z wycieczką podążają do Nowogródka, nad Świżę i powracają do Wilna. Z refleksjami: „Dzień relaksu, dzień święta poza nami”, „Śpiewa serce” - zwierza się lakoicznie Eugenia Jankielaj. „Spotęgowało się moje zawsze wiernie uczucie do Mickiewicza. Myślę, że

nej Imprezie Polaków na Litwie. Dziękujemy sobie nawzajem”.

Z „Panoramy Polskiej” (nr 5/394): „W 190 rocznicę urodzin Adama Mickiewicza sekcja krajoznawcza Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie zorganizowała pierwszą od czasów wojny wycieczkę w strony rodzinne wieszca. Jak wielkie było to wydarzenie dla Polaków, zamieszkałych w Wilnie i okolicy dowodzi reportaż zamieszczony w „Czerwonym Sztandarze”... Niech wybaczą mi wrażliwi na czerwony kolor, że tak często pada tytuł „Cz. Sz.”, ale w tamtych czasach była to jedyna polskojęzyczna trybuna prasowa (po zmianie jego tytułu przez pewien czas był nią również „Kurier Wileński”), która pisała o pierwszych krokach Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie, potem powstałego z niego Związku Polaków na Litwie oraz innych polskich organizacji.

Właśnie reportaż Danuty Werowskiej i Henryka Mażula przypomni mi wydarzenie, któremu towarzyszył podobny nastrój. Wydarzenie to poprzedziło wspomnianą wycieczkę szlakiem Mic-

na zorganizowała zebranie założycielskie Stowarzyszenia Społeczno-Kulturalnego Polaków na Litwie, z którego po pewnym czasie reaktywował się ZPL.

Nasz dziennik wszechstronnie naświetlał działalność nowo-

dawna) odbywały się pierwsze robocze konferencje, zebrania ZPL pod znakiem „nocnych rozmów rodaków”, dyskusje, polemiki działaczy zetpeelowskich z działaczami litewskimi oraz inne imprezy.

Oświadczenie prasowe

Podobno, u niektórych naszych działaczy nie przemija zasada, że do dobrego tonu należy psioczyć na pogodę i na polskich posłów w Sejmie. Jeszcze nie tak dawno jedna polskojęzyczna gazeta miała „konika”, aby liczyć opuszczenie przez pewnych polskich posłów posiedzenia Sejmu, „doliczając się” tych „opuszczeń” często więcej, niż... było w Sejmie posiedzeń. Nie reagowano wżecznaś na te bzdury i ta zabawa wżeszcze sprzykrzyła.

Obecnie atakować gremialnie polskich posłów (zauważmy: tylko w tej kadencji) zaczęła „Nasza(?) Gazeta”. Pretekstem stało się (o dziwo!) zakończone pomyślnie w Warszawie posiedzenie Zgromadzenia Parlamentarnego. W nr. 6 „NG” z dn. 5.02.98 w mentorskim artykule podpisywanym na przemian pseudonimami to „W.Sz.”, to „W.K.”, pstryż od wyrazów w rodzaju „... powinni byłiby posłówie z ramienia AWPL, którzy jak dotychczas nie zabrali głosu publicznie w obronie...” („... To właśnie posłówie wybrani w polskich okręgach powinni byłiby wykorzystać wysoką trybunę sejmową...” („... Dopóki posłówie Polacy milczą...” itp.

No cóż, ponieważ jestem jednym z licznej rzeszy (dwóch) polskich posłów, wybranych z ramienia polskiej partii i w polskim (nie, niestety, w mocno polsko-litewskim) okręgu, to nie mogę nie odezwać się na ten apel i nie zabrać głosu (choć wam, że „Nasza Gazeta” moich artykułów nie lubi). A więc pragnę zwrócić uwagę czytelników na kilka następujących momentów.

1. Decyzję samorządu popierałem i broniłem od samego początku i na wszystkich poziomach (można sprawdzić w protokołach i dokumentach komitetu sejmowego). Jednak jeszcze raz powtarzam, że nie jest normalne, iż posłówie, od których oczekuje się obrony „z wysokiej trybuny sejmowej”, dowiadują się o tej decyzji samorządu dopiero... z telewizji. Nie tak się te sprawy załatwia, gdy oczekujemy od posłów „zabrania głosu publicznie w obronie”.

2. Dyplomacja nie polega tylko na krzyczeniu „z wysokiej trybuny sejmowej”, jeżeli są skuteczniejsze sposoby działania. A ponieważ nie zamierzam pisać memuarów..., to nieco odślonię rąbk mechanizmu, który wcale nie jest tajemnicą państwową.

14 stycznia na posiedzeniu komitetu dość nieoczekiwanie, ale z polecenia kierownictwa Sejmu, podjęto głosowaniem decyzję, aby najazutrz na posiedzeniu plenarnym zgłosić i od razu w trybie pilnym przyjąć poprawkę do Ustawy o Mniejszościach Narodowych. Tej decyzji komitetu wystarczało całkowicie, aby najazutrz rzeczywistość tak się stało. Przyczyn pośpiechu nie ukrywano: 15 stycznia ostatnie plenarne posiedzenie, a poprawkę należy przyjąć koniecznie przed udaniem się delegacji do Warszawy na Zgromadzenie. Nie odślanając dalszych kulis mogę z całą odpowiedzialnością stwierdzić: mam „na sumieniu”, że zainicjowałem działania, które bez hałasu i szumu doprowadziły, iż po nocy decyzję zmieniono i projekt poprawki tylko zgłoszono, ale nie przyjęto. A działać to należało błyskawicznie i umiejętnie. Natomiast każdemu chyba jasne, że nawet największy hałas na posiedzeniu w Warszawie byłby „machaniem rękami po bitwie”, gdyby poprawka już była poprzednio przyjęta.

3. Jak odbywało się zgłoszenie poprawki na posiedzeniu plenarnym 15 stycznia, „Nasza Gazeta” mogła śledzić na bieżąco, bo w przeddzień uprzedziłem o tym redaktora

naczelnego „Naszej Gazety” i sam załatwiłem stałą przepustkę dla „Naszej Gazety” do Sejmu. Ale ponieważ z tego nie skorzystano, aby moc później pisać, że „polscy posłówie milczą”, dlatego przytaczam tylko dwie moje wypowiedzi według sejmowego stenogramu. Jedna w charakterze zapytania do Z.Jackunasa, zgłaszającego projekt, druga - wypowiedź o motywach głosowania:

„Szanowny Pośle! Pan chyba nie wątpi, że ta poprawka, którą Pan proponuje, ogranicza dotychczasowe prawa mniejszości narodowych. W tym kontekście bardzo dziwnie brzmi w Pana ustach twierdzenie o pozytywnej dyskryminacji. Czy nie wydaje się Panu, że często w takich wypadkach walczą się z wiatrakami, z nieprzyjacielem, którego samemu sobie się wymyśla. Na przykład, mówił Pan o używaniu języków i cytował Konwencję Ochrony Mniejszości oraz Chartę Języków, ale nie zacytował Pan tych miejsc z wymienionych dokumentów międzynarodowych, gdzie akurat zakłada się używanie tych języków. Ta poprawka wyklucza możliwość stosowania wszelkich napisów w języku mniejszości narodowej. Proszę odpowiedzieć, czy naprawdę zagraża dla państwowości, bądź dla języka państwowego, jeżeli na przykład na polskiej szkole im. Jana Pawła II będzie napisane po litewsku „Jona Pauliaus II vidurine mokykla” i obok „Szkoła Średnia im. Jana Pawła II”? Przecież nikt nie używa języka mniejszości narodowej zamiast języka państwowego. Natomiast czy likwidacja takich napisów, które były i są, naprawdę tak zagraża językowi państwowemu i państwowości?”

Druga moja wypowiedź przed głosowaniem: „Szanowni Posłowie! Jak już zaznaczyłem, przyjęcie tej ustawy jest sprzeczne z praktyką krajów demokratycznych. Dla przykładu, w stolicach takich państw, jak Finlandia, Szwecja powszechnie stosuje się inne języki i w urzędach, i w napisach. A propos zakazów. Jak już mówiłem, zakaz umieszczania na polskiej szkole obok napisu w języku państwowym napisu w języku polskim (a właśnie to też przewiduje zgłaszana ustawa) jest cofnięciem się wstecz naszego ustawodawstwa o mniejszościach narodowych. To negatywnie wpłynie na prestiż Litwy na arenie międzynarodowej. Nie rozwiązuje żadnego problemu, zaś tworzy nowe problemy dotyczące mniejszości narodowych. Dlatego wypowiedziałem się przeciwko przyjęciu tej ustawy.

Możliwe, że tę ustawę trzeba poprawić, ale należy głęboko zastanowić się i rozważyć. O ile przypominam, w ubiegłej kadencji przygotowano projekt nowej Ustawy o Mniejszościach Narodowych. Może należałoby wrócić do tamtego projektu i omówić. Zaś przyjęcie tego projektu uważam za niecelowe”.

I na zakończenie jeszcze dwie uwagi:

4. Kto mi zarzuca niewykorzystanie wysokich trybun, niech przypomni moje wystąpienie przed rokiem w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, na którą tak burzliwie zareagowano na Litwie.

5. Jestem członkiem ZPL od 1988 r. Nie jestem i nie byłem członkiem AWPL, ani żadnej innej partii.

Gabriel Jan MINCEWICZ,

z woli Bożej poseł na Sejm Republiki Litewskiej PS. To oświadczenie dotyczące publikacji w „Naszej Gazecie” zgłosiłem najpierw tylko do „Naszej Gazety”. Ponieważ jednak w „Naszej Gazecie” niezaakwalifikowano jego do druku, musiałem to zgłosić do innego pisma. Niestety.

Przed 10 laty

Jan Ciechanowicz: Czas na powagę

Dziesięć lat to zbyt krótki okres czasu, by na jego podstawie sądzić o znaczeniu tego czy innego wydarzenia historycznego. A założenie SSKPL (ZPL) u schyłku istnienia ZSRR (je „u schyłku” nikt z grona założycieli z pewnością nie przypuszczało) niewątpliwie należało do wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla ludności polskiej na Litwie. Wydaje się, że okres, który właśnie mija, wykaże bezzasadność zarówno naszych wygórowanych nadziei i oczekiwań, jak też przesadnie głębokich obaw. Wbrew obu tym postawom nie doszło ani do specjalnego rozkwitu polskości, ani do jej zauważalnego ograniczenia ze strony władz republiki. Namnożyło się, co prawda, moc polskich, jak też i litewskich, organizacji społecznych, lecz za ilością nie zawsze szła jakość w ich aktywności. Zarówno działacze polscy, jak i politycy litewscy działają zbyt często na chybił trafił, bez koncepcji, bez sensu, bez przewidywania, jak ślepe kocięta, które nie wiedzą co mają robić. Całą ich pozornie nader ruchliwą aktywność dałoby się zamknąć (jeśli chodzi o skutki) w znanej formule:

„marność nad marnościami i wszystko marność”. Widocznie muszą minąć dziesięciolecia, zanim z tej posowieckiej szarugi wykielkują osoby i czyny bardziej barwne i skuteczne niż te, które się dziś jak widma blakają po scenie politycznej. Gdyby nie afery złodziejskie i skandale towarzyskie, właściwie wszystko byłoby w tym „obozie” do młodości nudne, jak było w ZSRR. Widocznie i w najbliższej przyszłości nie ciekawego dział się nie będzie, marazm wzrosnie, a ludzie po prostu będą „walczyć” o przetrwanie. Tak jak czynią to dziś zarówno obywatele Litwy, jak i Polaki. Nie warto więc przyszłości ani się bać, ani pokładać w niej płonnych nadziei. Będzie ona dokładnie taka jak terazniejszość - czyli nijaka. Może to zresztą nie jest aż takie złe...

Ostatnio ponownie coraz więcej słyszy się skarg na temat rzekomo trudnej i coraz bardziej pogarszającej się sytuacji Polaków na Litwie. Wydaje mi się, że trzeba w tej mierze zachować zdrowy rozsądek. W ostatnich latach miałem możliwość dokładnego zapoznania się z położeniem Polaków także w Kanadzie, USA,

Niemczech. Polaków wszędzie się traktuje jako element skonfliktowany, uciążliwy i niepożądany. W Niemczech ponad 2 mln Polaków nie ma nawet statusu mniejszości narodowej i nie udziela się im żadnej pomocy od rządu, w przeciwieństwie do mniej więcej równie tam licznie reprezentowanych Włochów, Greków, Turków czy Jugosłowian. W porównaniu z wyżej wymienionymi wielkimi krajami sytuacja Polaków na Litwie wygląda bez porównania bardziej korzystnie. Nie mówiąc tym bardziej o Ukrainie czy Białorusi. Trzeba tylko nauczyć się korzystać z możliwości rozwoju kultury i gospodarki, jakie na Litwie dla nas istnieją. Lecz aby się tak stało, tzw. „liderzy” polscy w Wilnie powinni się odczyścić z rzucając się sobie nawzajem do oczu i jeżdżenia do Warszawy z wzajemnymi na siebie donosami. Wówczas więcej energii pozostanie na współpracę Polaków z Polakami i Litwinami, by wspólnie i skutecznie rozstrzygać trudne wspólne problemy.

Jan CIECHANOWICZ

Kącik liryczny o najdroższym

Modlitwa

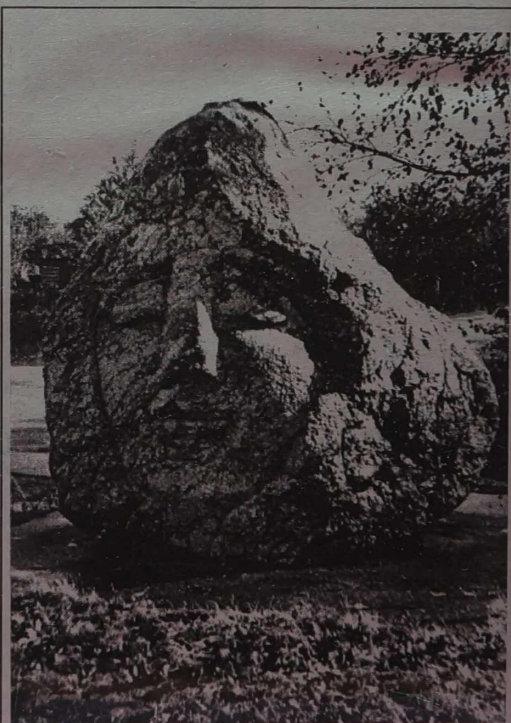
Czy jesteś w ojczyźnie, czy na Monte Casino,
Gdzie kwitną czerwone maki,
Pamiętaj świecić swoją modlitwą:
„Ja, jestem Polakiem”.
Czy los zarzuci w kraje nieznane,
Na wyspy dalekiej Itaki,
Pamiętaj imię swoje odwieczne:
„Ja, jestem Polakiem”.
Czy burze porwą Cię i zanoszą
Na wyspy Archipelagu,
Z honorem i dumą powtarzaj słowa:
„Ja, jestem Polakiem”.
Czy mieszkasz na kresach odległych od kraju,
Nazywasz się Kresowianinem,
Pamiętaj, że w Tobie jest większa wiara w modlitwę:
„Ja, jestem Polakiem”.
Pamiętaj, że łączą nas wstęga białoczerwona,
Która ma siłę taką,
Że same usta szepcą modlitwę:
„Ja, jestem Polakiem”.
Pamiętaj, że gniazdo orła białego
Przygarnie każdego rodaka
I, Ty, powróćisz do kraju z modlitwą:
„Ja, jestem Polakiem”.

Apollonia SKAKOWSKA
Wilno, 24 stycznia 1998 rok

Luty 1998 r.

Szanowni obywatele Litwy!
Zbliża się dzień „16”.
Zacznijmy go, jak zawsze
Od gorącej modlitwy.
Lecz czy w zgodzie?
Myślę ja i chyba wszyscy?
Ileż jeszcze czasu minie,
By Polacy i Litwini
Mogli wspólnie i dostojnie
Budować ojczyzny
Europejski dom?
Gdyż te młodsze pokolenia,
Chcą mieć życie i swe mienie
Jak należy!
I bez wojen, lecz z pacierzem,
No bo nie ma takiej siły,
By odmienić, co zle było.
Więc powtarzam jeszcze raz
O przyszłości myśleć czas!

Leonilla-Teresa ŁASTOWSKA
Soleczniki

Krajobrazy Litwy

Przy wjeździe do Radziviliszek można zobaczyć oryginalną rzeźbę - twarz w kamieniu.

J.S.
Fot. Walery Charin

Danusiu,
Neli, Lucji, Halince,

**Święty Walenty -
Patronie Miłości**
Daj tym kobietom
Cały wór radości
Miłości, miłości,
Jeszcze raz miłości!
Niech ich kocha szczerze
Mąż, szef i kochanek
Może to być wieczór,
Dzień albo poranek ...
Jarosław -
wielbiciel ich talentów

**Krytyczne dni
i godziny
w lutym**
16, poniedziałek (6.00-8.00)
22, niedziela (19.00-21.00)
26, czwartek (15.00-17.00)
27, piątek (5.00-7.00).

**Maturzyści Butrymańskiej Szkoły
Średniej**
serdecznie zapraszają wszystkich absolwentów
na uroczystość studniówki, która się
odbędzie 14 lutego o godz. 20.00 w szkole.
Obecność mile widziana.
(Zam. 92)

POGODA
Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 14 lutego zachmurzenie, opady śniegu z deszczem. Wiatr południowo-zachodni, 5-10 m/sek. Temperatura około 0 stopni.
W ciągu następných dwóch dni nieduże opady, przeważnie śniegu z deszczem. Temperatura w nocy i w dzień około 0 stopni.

Firma z Polski eksportuje każdy towar w cenie producenta. Poszukujemy odbiorców. Oferty proszę składać na telefon 004834224049.
(Zam. 29)

Sprzedam używany sprzęt konny i traktorowy.
Wilnius, tel. 67-12-45.
(Zam. 82)

**Podzielamy ból
Reginy Bućko**
z powodu zgonu
Ojca.
Zespół Specjalnej Szkoły Internatu
w Solecznikach

KALENDARIUM
x Sobota (14. II) jest 45 dniem 1998 r.
Do końca roku pozostało 320 dni.
x Znak Zodiaku - Wodnik.
x Imieniny: Lilianny, Cyryla, Niemira, Walentego, Metodęgo, Zenona.
x Wschód słońca - 7.43, zachód - 17.24.
Długość dnia 9 godz. 41 min.
x Księżyc. Pełnia - od 11 lutego.
x Niedziela (15. II) jest 46 dniem 1998 r.
Do końca roku pozostało 319 dni.
x Znak Zodiaku - Wodnik.
x Imieniny: Faustyna, Georginya, Jowity, Saturniana, Zygfyda.
x Wschód słońca - 7.41, zachód - 17.26.
Długość dnia 9 godz. 45 min.
x Księżyc. Pełnia - od 11 lutego.
x **Poniedziałek (16. II) jest 47 dniem 1998 r.**
Do końca roku pozostało 318 dni.
x Znak Zodiaku - Wodnik.
x Imieniny: Danuty, Julianny, Sylwina.
x Wschód słońca - 7.39, zachód - 17.28.
Długość dnia 9 godz. 49 min.
x Księżyc. Pełnia - od 11 lutego.
x **Wtorek (17. II) jest 48 dniem 1998 r.**
Do końca roku pozostało 317 dni.
x Znak Zodiaku - Wodnik.
x Imieniny: Aleksęgo, Łukasza.
x Wschód słońca - 7.37, zachód - 17.30.
Długość dnia 9 godz. 53 min.
x Księżyc. Pełnia - od 11 lutego.

**Wyrażamy głębokie
współczucie
Reginie Bućko**
z powodu zgonu
Ojca.
Zarząd Solecznickiego Zarządu
Rejonowego ZPL

POZNAJMY SIĘ
Wesoly, sympatyczny 47-letni Polak z wykształceniem średnim, 176 cm wzrostu, mieszkaniec Łodzi, finansowo niezależny, aktualnie posiadający własną firmę w Wilnie, pozna panią do lat 37, domatorkę, bez nałogów, stanu wolnego, bez zobowiązań, wykształcenie minimum średnie, lubiącą podróże.
Mile widziana znajomość języka angielskiego lub niemieckiego. Cel towarzysko-matrymonialny. Zwracać się: tel. 42-69-63 albo listownie. Laisvės pr. 60, red. „Kurier Wileński” z dopiskiem: „Poznajmy się”.

Wdowiec, rencista, 54 lata, 176 cm, 75 kg, z zawodu fryzjer męskodamski. Posiada własny dom jednorodzinny z ogrodem (3 pokoje), samochód, chętnie pozna pulchną panią z Litwy, lat 38-50, 160-170 cm, mówiącą i piszącą po polsku, wierną, która chciałaby przyjechać na stałe do Polski. Dzieci nie są przeszkodą. Zdjęcie mile widziane, a zwrot jest zapewniony.
Stanisław Leszczyński
33-101 Tarnów-Mościce
ul. Chemiczna 1
Polska

**Wyrazy szczeręgo
współczucia
Reginie Bućko**
z powodu zgonu
Ojca
składa Wydział Kultury
Samorządu Solecznickiego

Poszukuję pracy
Księgowa poszukuje pracy.
Tel. 63-85-15.
Zatrudnią...
Zatrudnimy w handlu pracowników na stałe, jak też na niepełny dzień pracy.
- Prowadzimy szkolenie.
Zwracać się po godz. 11.
Tel. 76-98-64.

**Ubolewamy
z powodu zgonu Ojca
i wyrażamy głębokie współczucie
Reginie Bućko.**
Wydział Oświaty Samorządu Solecznickiego

POMNIKI
* Dużo gotowych wzorów
* Zamówienia według katalogów
* Komputerowe projektowanie
* Przystępne ceny, zniżki.
Przyjmowanie zamówień: tel. 462076
Wystawa-sprzedaż: Svitrigailos 30, tel. 261127.
Amžinasis akmuo (Zam. 22)

**Podzielamy ból katechetki
Reginy Bućko
z powodu zgonu
Ukochanego Ojca**
składając wyrazy szczeręgo współczucia.
Nauczyciele i uczniowie
Człuekampskiej Szkoły Podstawowej

**Redaktor naczelny
Czesław MALEWSKI**
Nasz adres: Laisvės pr. 60
2056 Wilnius, Lietuvs Respublika
Indeks 0044 SL 322, ISSN 1392-0405
E-Mail adres kurier _ w @ post. 5 ci. lt

**Wyrażamy serdeczne współczucie
Reginie
Janinie Bućko**
z powodu zgonu Ojca.
Samorząd rejonu Solecznickiego

POZNAJMY SIĘ
Wesoly, sympatyczny 47-letni Polak z wykształceniem średnim, 176 cm wzrostu, mieszkaniec Łodzi, finansowo niezależny, aktualnie posiadający własną firmę w Wilnie, pozna panią do lat 37, domatorkę, bez nałogów, stanu wolnego, bez zobowiązań, wykształcenie minimum średnie, lubiącą podróże.
Mile widziana znajomość języka angielskiego lub niemieckiego. Cel towarzysko-matrymonialny. Zwracać się: tel. 42-69-63 albo listownie. Laisvės pr. 60, red. „Kurier Wileński” z dopiskiem: „Poznajmy się”.

Wdowiec, rencista, 54 lata, 176 cm, 75 kg, z zawodu fryzjer męskodamski. Posiada własny dom jednorodzinny z ogrodem (3 pokoje), samochód, chętnie pozna pulchną panią z Litwy, lat 38-50, 160-170 cm, mówiącą i piszącą po polsku, wierną, która chciałaby przyjechać na stałe do Polski. Dzieci nie są przeszkodą. Zdjęcie mile widziane, a zwrot jest zapewniony.
Stanisław Leszczyński
33-101 Tarnów-Mościce
ul. Chemiczna 1
Polska

Silny duchem i ciałem kawaler, 35 lat, Byk, 170 cm, bez zobowiązań, wysportowany, zawód górnik, sytuacja materialno-finansowa na poziomie, zainteresowania: sportowe ciężary i kulturystyka (mieszkam z rodzicami: w razie dokonania wyboru - miejsce zamieszkania bez znaczenia), chce poznać pannę lub wdowę do 40 lat i do 170 cm wzrostu, wierzącą, akuratańską, zaradną i wierną, kochającą bezinteresownie, zdecydowaną na małżeństwo oraz dziecko. Miejsce zamieszkania według Pani potrzeby. Pisać po polsku na adres:
Stanisław Rożek,
ul. Chemiczna 1
33-101 Tarnów-Mościce
Polska

Zapraszamy na kursy kierowców A,B,BC w Wilnie, kategorii B - w Landwarowie. Bezpłatnie zapotrawiamy w literaturę.
Informacja:
Wilno - tel. 51-22-55.
Landwarów - 29-441, 28-476.
(Zam. 26)

Indywidualny program pielęgnacji cery.
Produkcję firmy „Meri Kei” dopasowujemy do każdego typu urody, udzielam konsultacji na ten temat. Upriejmie zapraszam wypróbować kosmetyki, bezpłatnie. Konsultant Grażyna.
Tel. 67-52-75 (Zam. 90)

Udzielam korepetycji z niemieckiego.
Tel. 67-16-00. (Zam. 117)

Sprzedaję części zamienne do samochodu „Volvo-340”.
Tel. 46-39-94 (D-93)

KURIER WILEŃSKI
WYDAWCA
Wydawca
ZSA „Kurier Wileński”
Drukuję SA „Spauda”

Redaktor naczelny
Czesław MALEWSKI
Nasz adres: Laisvės pr. 60
2056 Wilnius, Lietuvs Respublika
Indeks 0044 SL 322, ISSN 1392-0405
E-Mail adres kurier _ w @ post. 5 ci. lt

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-73, sekretarz redakcji, zast. sekretarza — 42-79-49.
DZIAŁY: problemów społecznych — 42-78-72, ekonomiczny, życia wsi, stołeczny, kultury — 42-79-68, literatury i sztuki, polityczny, szkolnictwa i młodzieży, listów i interwencji — 42-79-64, sportu — 42-79-04, reklamy i ogłoszeń — 42-69-63. Fotokorespondenci — 42-90-81.
Korespondenci: na rejon wileński i trocki — 57-73-81, solecznicki — 51-491, święciański — 54-843.

Ogłoszenia i reklamę do „Kuriera Wileńskiego” przyjmuje się pod adresem:
Dom Prasy, Laisvės pr. 60, piętro 11, pokój 1101, tel./fax 42-69-63, tel. 42-78-63,
w dniach pracy od godz. 9.00 do 17.00.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Opinię czytelników zawarte w ich listach nie zawsze są zbieżne z opinią redakcji.

Dyżurny redaktor
Mieczysław
RADZIWIŁŁOWICZ